

[Jens Thoft]

da godt set, at hver gang jeg siger, at rentefradragsretten vil forsvinde, så sidder alle skatteordførerne og nikker, men når de kommer på talerstolen, så hedder det noget andet.

Jeg vil også gerne fortælle, hvordan SF havde tænkt sig at afskaffe rentefradragsretten. Jeg synes, der er behov for at fortælle folk, hvordan det kunne ske. For det første mener jeg, at rentefradragsrettens bortfald skal ses i sammenhæng med en række andre ting: lejeværdi af egen bolig, rentelettelser i almenbygteri og boligydelse. De ting hører sammen. Efterhånden som rentefradragsretten fjernes og skattegrundlaget derved gøres bredere, kan man sænke skatteprocenterne, især for de lavestlønnede. Med lavere skatteprocenter og et bredere skattegrundlag bliver flere også i stand til at betale deres egen boligudgift. Endelig skal det understreges, at vi ønsker lejeværdien af egen bolig aftrappet med rentefradragets bortfald.

SF lover altså ikke parcelhusejerne eller ejerlejlighedsejerne, at vi ikke piller ved noget som helst. Det gør vi, hvis vi kan komme af sted med det, men vi ønsker under ingen omstændigheder at jage folk, der i øvrigt har disponeret økonomisk fornuftigt, fra hus og hjem.

Vores indstilling er den – idet vores endemål altså er, at al privat gæld, herunder også bolig-gæld, er en privat sag – at aftrapningen skal ske over 20 år. Vi ønsker omgående et loft over, hvor store renteudgifter man kan vælte over på de øvrige skatteydere, og vi er kommet til det resultat, at et loft på 100.000 kr. pr. person – det er jo altså 200.000 kr. for et ægtepar – ligger så højt, at selv en voldsomt luksuriøs bolig kan ligge under dette loft. Det må være nok.

Loftet på de 100.000 kr. aftrappes med 5.000 kr. årlig. Er den årlige renteudgift i dag 50.000 kr., ja, så varer det altså så mange år, inden man når derned, at lånet er tilbagebetalt, og man vil overhovedet ikke mærke aftrapningen, medmindre man da går ud og gør ny gæld, for så mærker man aftrapningen, men det ved man jo så også, når man går ud og gør den nye gæld. Om 20 år vil rentefradragsretten på den måde være en saga blott i dansk boligpolitik.

Ro på boligmarkedet skabes efter SF's opfattelse kun, hvis Folketingets flertal tør gå ud og sige, hvad det er, der skal ske. Fortsatte løfter om, at ingenting vil ske, tror folk alligevel

ikke på, og alle ved godt, at den økonomiske nødvendighed og presset fra OECD og EF tvinger os til at foretage os noget.

På den baggrund skal jeg på SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til snarest at påbegynde en aftrapning af rentefradragsretten af privat gæld med så langvarig en overgangsordning, at ingen, der har disponeret i tillid til bestående regler, af den grund kommer i økonomiske vanskeligheder, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 38).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hr. Jens Thoft sagde, så vidt jeg kan citere efter hukommelsen, at SF vil fjerne rentefradraget, altså ikke, at SF ville beskære rentefradraget eller noget af det, men fjerne det. Så vil jeg godt spørge, om man i den forbindelse har gjort sig den umage at regne ud, hvad det kommer til at betyde for landets boligejere.

Desuden vil jeg gerne have hr. Jens Thoft til at udbygge, hvad han mener, når han siger, at man ikke skal jage folk fra hus og hjem, hvis de har disponeret fornuftigt. Jeg vil gerne spørge: Hvem skal bedømme, hvad der er fornuftigt? Er det borgerne, der skal bedømme, hvad der er fornuftigt for dem selv, eller er det os politikere herinde, der skal bedømme, hvad der er fornuftigt for borgerne?

Af hensyn til referatet skal jeg sige, at hr. Jens Thoft åbenbart ikke har lyttet efter, hvad der blev sagt tidligere i denne debat. Vi har ikke, som hr. Jens Thoft siger, sagt, at vi aldrig nogen sinde vil røre rentefradragsretten; vi har tværtimod lige haft en debat om, at vi måske, hvis det lykkes os at komme igennem med skattelettelser, vil få en situation, hvor værdien af rentefradraget rykkes. Dermed har vi jo samtidig understreget, at hvis der sker en sænkning af rentefradragets værdi, vil vi stille det krav, at det modsvares af lettelser i andre